Qoşabeytlər

1

Ağladırsan sevinir kim, məni-sərgərdanı,
İnciməzsənmi mənim naləvü fəryadımdan?
Əzbərim mimi-Məhəmməddi, şüarım sələvat,
Neyləyim mən, belə dərs almışam ustadımdan.

2

Rüsvalığım oldu səbəbi-şöhrəti-dildar,
Tərki-vətən etdimsə əgər, yarım üçündür.
Şadəm ki, məni qeyr salır yaduva hərdəm,
Hərçənd ki, yad etməgi azarım üçündür.

3

İçdim ki, badə dəf edə dərdü məlalımı,
Etdi fəraği-yardə aşuftə halımı.
Cəmşid camının nə çəkim minnətini mən,
Verməm onun o camına sınmış sifalımı.

4

Əgər bir busə alsam ləli-yari nuşxəndimdən,
Qəmim yoxdur əgər ney tək kəsilsəm bənd-bəndimdən,
Mənə ləli-ləbi-dildarımı öpmək mübah olmuş,
Bu əmrə almışam fitvayi-kamil öz əfəndimdən.

5

Bir çarə eyləyin bu gecə yarə getməsin,
Sübh olmayınca bir də o məhparə getməsin.
Cəm eyləsin visalına ol məhliqa bizi,
Hicrində qoymasın belə avarə, getməsin.

6

Vaiz, demə kim, zail edər əqli piyalə,
Badə gətirər mərdümi-huşyarı kəmalə.
Sən özgə günah eyləmə iç badeyi-gülfam,
Ondan nə günah olsa mənə eylə həvalə.

7

Nə qəm, əgər çıxa canım qəmi-fəraqınla,
Əgər məzarımı bassan gəlib ayağınla.
Cahanda hiç cavan həsrət ölməsin, yarəb,
Bu həsrət ilə ki, mən öldüm iştiyaqınla.

8

Yarəb, gətirdi təngə bu dərdü bəla məni,
Etdi qəza həzar qəmə mübtəla məni.
Ya al bu canı cismi-nəzarımdan, ey xuda,
Ya ol məhi-münir ilə qıl aşina məni.

9

Zülm etmə deməm mən sənə ey dilbəri-novşad,
Bir üzri-sitəmlə nola qılsan məni dilşad,
Bədbəxtligim gör ki, məni yar yanında
Düşnam ilə də olsa tapılmaz eyləyən yad.

10

Nə məhrulər cəfasın çəkməyə tabü təvanım var,
Nə məhrulərdən ayrı natəvan cism içrə canım var.
Əgər ki, əndəlibin var gülü, pərvanənin şəmi,
Mənim də bir gül üzlü, şəm surət dilsitanım var.

11

Görcək ayinə rüxün ah eləmək müşküldür,
Dərd əlindən səni agah eləmək müşküldür.
Aləmi-misri-məhəbbətdə könül təxtində
Hər gədanı götürüb şah eləmək müşküldür.

12

Eşq oduna yanmağı pərvanədən ögrəndim,
Zəncirə tutulmağı divanədən ögrəndim.
Zülfün telini gəzmək, gördüm ki, deyil mümkün,
Bu sinəmi çak etdim, tər şanədən ögrəndim.

13

Görsəydim əgər yarımı billəm nə deyərdim,
Tapsaydım o dildarımı billəm nə deyərdim,
Gördükdə o şirindəhənin arizi-alın,
Dil çaşmasa göftarımı billəm nə deyərdim.

14

Qılıb hər tarına bir binəvanı mübtəla zülfün,
Olubdur əhli-eşqə, ey sitəmgər, min bəla zülfün,
Edibdir əhli-eşqin tabü səbrü huşini qarət,
O ala gözlərin, ol ağ buxağın, ol qəra zülfün.

15

Ey gülşəni-behişt cəmalın nişanəsi,
Kövsər o ləli-şəhdmisalın nişanəsi,
Mehrabə Seyyid etməz idi baş əgib niyaz,
Tağında olmasaydı hilalın nişanəsi.

16

Gözüm kur oldu hicrin giryeyi-bimüntəhasından,
Ziyalansın, gəl, ey məh, xaki-payın tutiyasından,
Külahından çıxartdım kakilin yalvarə-yalvarə,
İlanı, ari, şirin dil çıxardar öz yuvasından.

17

Bülbüli-dil gülşəni-rüxsarın eylər arizu,
Tutiyi-can ləli-şəkkərbarın eylər arizu,
Naməvü qasid pəyamilə xoş olmaz xatirim,
Öz ləbindən ləhceyi-göftarın eylər arizu.

18

Hakim ki, tazə varid ola bir vilayətə,
Adətdi dadrəs olur əhli-şikayətə.
Var əhli-eşqin, ey güli-tər, yüz şikayəti,
Səndən dönübdü hər biri bir gəz inayətə.

19

Dedim: qoy kuyüvün bir mən olum, ey məh, nigəhbanı,
Dedi: bir bülbülə vermək olurmu bir gülüstanı,
Budur zənnim ki, bir kəs məsiyət etməzdi dünyadə,
Əvəz etsəydilər gər ruzi-həşrə şami-hicranı.

20

Əqlimi əlimdən nə gülü yasəmən aldı,
Nə sünbülü reyhan, nə bağü çəmən aldı.
Davud məgər zində olub dəhrdə, Seyyid,
Arami-dilim sövti-Məhəmməd Həsən aldı.

Qaşında zəxm görüb ey büti-hilal-əbru,
Dedim ki, qəlpələnən Zülfüqarə bənzər bu.

***

Ümmi-sibyan oxuyub bintül-inəb nuş etsən,
Etməz əbnayi-zaman tək səni layəqil məst.

***

Demə fəraq odunun duzəxə şəbahəti var,
Behiştə duzəxin, ey bixirəd, nə nisbəti var?!

***

Vəsfi-ruyində bu rövşən qəzəl, ey mah, bu gün
Yeri vardır yazıla səfheyi-əflak üzrə.

***

Hər günüm hicrində, şahim, bir qiyamət etmisən,
Bir bilirsənmi nələr ey sərvqamət etmisən?!

***

Mən səni əğyarə mail sevməzəm mən edəli,
Düşmənimdir ol ki, könlü hüsnüvə mail degil.

***

Seyyid, ötəndə guşeyi-çeşmilə baxdı yar,
Ol etdigi qəzəbləri həm eyni-naz imiş.

***

Olmazam vəsl ilə asudə ki, həngami-vüsal
Rəşk qıllam ona kim, həsrəti-didar çəkər.

***

Xublər könlümü istəllə ki, səndən alalar,
Ey pəri, qoyma ki, özgə məni təsxir etsin.